

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1996-1997

15 oktober 1996

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR RUIMTELIJKE ORDENING, OPENBARE WERKEN EN VERVOER

Interpellatie van de heer Jacky Maes tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de waterbeheersing in het IJzerbekken

Interpellatie van de heer Jacky Maes tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de waterbeheersing in het IJzerbekken

Interpellatie van de heer Jean-Marie Bogaert tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de wijziging van het gewestplan Brugge-Oostkust

Commissie voor
Ruimtelijke Ordening, Openbare
Werken en Vervoer

Dinsdag 15 oktober 1996

VOORZITTER : De heer Jaak Gabriëls

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.02 uur.*

Interpellatie van de heer Jacky Maes tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de waterbeheersing in het IJzerbekken

Interpellatie van de heer Jacky Maes tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de waterbeheersing in het IJzerbekken

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Maes tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, en de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de waterbeheersing in het IJzerbekken.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Na de winteroverstromingen van 1993-1994 en 1994-1995 in het IJzerbekken werden een reeks structurele maatregelen aangekondigd om dergelijk onheil in de toekomst te voorkomen. We zagen daar ministers die laarzen droegen en zo door het water waadden. Daarover is veel te doen geweest. Na een tijdje is alles dan wat stilgevallen. In 1995 werd een begin gemaakt met de uitvoering van een urgentieprogramma. Maar op het terrein zelf stelt men vast dat er te weinig vooruitgang wordt geboekt. Minister Kelchtermans is onder meer bevoegd voor de aanleg van de winterdijken, het aanleggen van selectieve dijken in het Blanckaertbekken, het verhogen van de voornaamste wegen die zouden kunnen overstromen en de uitbaggering van de Handzamevaart.

Dit alles werd in het urgentieprogramma opgenomen. De minister had ons een antwoord gegeven

op de vragen die we hem hadden gesteld. Inzake de aanleg van de dijken in de Handzamevallei heeft de minister gezegd dat de laatste hand wordt gelegd aan het bestek der werken. Inzake de winterdijken is er een opmetingsplan voor de voornaamste landbouwwegen gemaakt. De minister verklaarde ook dat met de uitbaggering van de Handzamevaart snel zou worden gestart. Hij zei ook dat in verband met het herstel en de versterking van de winterbedfunctie van de IJzerbroeken opdracht zou worden gegeven om de bestaande kunstwerken op de Stenen- en Houtensluisvaart te herstellen en te vernieuwen. Betreffende het oude pompemaal zei hij dat er ook enkele initiatieven zouden worden genomen.

Minister Baldewijns is bevoegd voor de uitbaggering van de IJzer en de organisatie van de ecologische oeververdedigingswerken tussen Diksmuide en Nieuwpoort. Ook aan hem werden in het verleden een aantal parlementaire vragen gesteld. In zijn antwoorden verklaarde hij toen dat voor het herstel van de milieuvriendelijke oever tussen Diksmuide en Nieuwpoort in de begroting voor 1996 80 miljoen frank werd uitgetrokken. Eind augustus zou men over een mathematisch model beschikken, zodat de waterstanden rond landbouwbedrijven bij piekdebieten zouden verbeterd kunnen worden. Het herstel en de versterking van de winterbedfunctie van de IJzerbroeken zou worden onderzocht.

We merken dus dat er enkel goed nieuws en goede bedoelingen te beluisteren vielen. En toch stelt men zich in de Westhoek vandaag enorm veel vragen. Wij staan immers aan de vooravond van een nieuwe winter, en men vreest een herhaling van wat bij voorgaande overstromingen is gebeurd.

Voor zover ik weet bestaat er een politiek akkoord, en zijn er financiële middelen voorzien. Alles is dus voorhanden om een aantal ingrepen uit te voeren. Maar toch blijkt er in de praktijk

Maes

niets te veranderen. Die ingrepen zijn nochtans van essentieel belang voor de veiligheid van de woonzones die in het verleden reeds met waterschade werden geconfronteerd. Elk verder uitstel is absoluut onverantwoord.

Mijn vraag ligt bijgevolg voor de hand. Hoe komt het dat de vertaling van beslissingen van de ministers en hun kabinetten niet de vorm aanneemt van een voortdurende werking op het terrein? Men kan niet zeggen dat er in het verleden niets is gebeurd. Maar een voortdurende vertaling van de beslissingen naar de praktijk verloopt verre van voorbeeldig. Verder wil ik hier ook de persconferentie van de federale minister van Binnenlandse Zaken, de heer Vande Lanotte, vermelden. Hij benadrukte dat in de toekomst overstromingen in de Westhoek niet zoals vroeger zullen worden afgehandeld. Men zou schadeclaims indienen. Bij de afhandeling van die claims zou men dan onderzoeken wie er nu eigenlijk verantwoordelijkheid draagt voor het feit dat er niets is gebeurd.

Minister Theo Kelchtermans : Kunt u mij zeggen waar de heer Vande Lanotte dat heeft gezegd?

De heer Jacky Maes : Hij heeft dat op een persconferentie in Kortemark gezegd.

Minister Theo Kelchtermans : Heeft hij dat gezegd in zijn hoedanigheid als Minister van Binnenlandse Zaken?

De heer Jacky Maes : Hij deed dat als Minister bevoegd voor de veiligheid.

De voorzitter : Ik stel vast dat sommigen wel erg actief bezig zijn met de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Jacky Maes : Ik stel enkel vast wat er werd gezegd.

De administratie neemt daarop een standpunt in. De heer Leliaert is ingenieur bij Aminal en is tewerkgesteld bij de Afdeling Water te Brugge. Hij zei, en ik citeer : dat er niets op het veld gebeurt, strookt niet met de waarheid. Het eerste gedeelte van de Handzamevaart is geruimd en dat liet eind augustus zijn effect gevoelen. Een heleboel andere zaken blijft inderdaad steken. Op papier beschik ik over een ploeg van dertien medewerkers. In werkelijkheid zijn er maar acht in effectieve dienst. Bovendien stel ik vast dat sommige studie bureaus

sneller voor Aquafin werken dan voor ons. Blijkbaar liggen de boetes daar hoger. Einde citaat.

Men kan zich nu afvragen wie bevoegd is, en of er al een antwoord op deze problematiek werd gegeven. Dat verandert echter niets aan de concrete gang van zaken. Daarom wil ik minister Kelchtermans de volgende vragen stellen.

Wat is de datum van de aanbesteding voor de aanleg van de winterdijken in Kortemark-Handzame? Wat is de uitvoeringstermijn? Is er al een opmetingsplan voor de aanleg van de selectieve dijken en het verhogen van de voornaamste wegen die tijdens de winteroverstroming onder water lopen in het Blanckaertbekken? Door wie werden deze opmetingen uitgevoerd? Wat is de concrete planning voor de uitvoering van het project? Werden er al initiatieven genomen om de betrokken landbouwbedrijven te contacteren? Inzake de versterking van de winterbedfunctie van de IJzerbroeken zou ik willen vernemen welke concrete maatregelen vooropgesteld zijn, wat de concrete timing is en wie belast is met de uitvoering. In welke maatregelen voorziet de minister om te voorkomen dat bij het vervangen van de oude pompen het waterpeil onder het niveau van het afgesproken peil komt? Wat is de stand van zaken van de voorbereidende plannen voor de uitbaggering van de Handzamevaart? Werd de procedure voor het aanvragen van de nodige vergunningen al opgestart? Wat is de streefdatum voor de aanbesteding? Wat zal er gebeuren met het slib?

Met al deze vragen aan de ministers Kelchtermans en Baldewijns wil ik vernemen of er nog vóór de aanvang van de winter concrete maatregelen zullen worden getroffen. Het doet er weinig toe of daarop reeds een antwoord werd gegeven en of dat antwoord al in de kranten is verschenen. De feiten zijn als volgt : er bestaat een urgentieprogramma, verschillende kabinetten hebben steeds positief gereageerd op de gestelde vragen en in de begroting werden financiële middelen voorzien. Als die administratie dan gevraagd wordt waarom er geen of slechts gedeeltelijke uitvoering wordt gegeven aan dat programma, dan moet die administratie toegeven dat er inderdaad onuitgevoerde projecten zijn en dat er te weinig personeel is. Bovendien verklaarde de Minister van Binnenlandse Zaken, bevoegd voor de veiligheid, dat hij de echte verantwoordelijken voor toekomstige overstromingen zal opsporen.

De voorzitter : Mevrouw Tyberghien heeft het woord.

Mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche : Mijnheer de voorzitter, de vragen van de heer Maes zijn zeer actueel, dat klopt. Uit de teksten van het Vlaamse regeerakkoord van 1995 blijkt echter heel duidelijk dat bepaalde zaken in het Bekkencomité zouden worden besproken en dat er afspraken over zouden worden gemaakt. Ondertussen weet ik dat dit comité sinds meer dan een jaar niet meer werd samengeroepen. In mijn hoedanigheid van gemeentelijk verantwoordelijke ben ik daar immers bij betrokken, en sinds meer dan een jaar heb ik daartoe geen uitnodiging ontvangen. Ter gelegenheid van deze discussie zou ik even de hele problematiek willen behandelen. Dit zijn immers maar enkele onderdelen van het akkoord, ook wat de beheersing van de overstromingen betreft.

Mijnheer Maes, u hebt uw vraag aan minister Baldewijns niet kunnen stellen : de grens tussen de bevoegdheden terzake is immers niet zo duidelijk. Hebben we het over de dijken, dan kunnen we echter meteen ook de vraag stellen waar de uitvoeringsbesluiten van de wijziging van de Dijkenwet – het decreet betreffende de waterkeringen – blijven. Praten we over dijken, dan wil ik ook de hier gestelde vragen omtrent de selectieve dijken relativeren. Als burgemeester heb ik in mijn eigen gemeente waargenomen dat er inderdaad opmetingen of alleszins vormen van toezicht plaatsvinden. Dat lijkt ons vreemd, vooral omdat de gemeenten daar op geen enkele manier bij worden betrokken. Vorig jaar hebben we 15 miljoen frank geïnvesteerd om deze banen te herstellen. Van dit bedrag was 7 miljoen frank afkomstig uit het Schadefonds, maar de rest heeft onze gemeente bijgedragen. U kunt zich voorstellen dat we op dit ogenblik op de toppen van onze tenen gaan staan, want onze bevolking heeft al een bijdrage geleverd ter herstelling van de wegen. Het betreft zeven wegen die zich inderdaad in het overstroomde gebied bevonden en volledig waren vernield : we konden deze herstellingswerken dus niet uitstellen. U kunt zich derhalve ook voorstellen dat er bij ons een grote weerstand groeit. Hoe komt dat ? Hoe zit het met de coördinatie, niet alleen tussen de ministers, maar ook met de gemeenten, die toch – eveneens wat veiligheid betreft – verantwoordelijk zijn ?

In dat verband kan ik niet nalaten te zeggen dat de betrokken gemeenten, waarvan de inwoners – vooral dan de laatste keer – met de voeten in het overstromingswater stonden, een voorstel hebben om dijken te bouwen. Maar dan niet zoals hier wordt geïnsinueerd. Ons voorstel behelst het bouwen van een dijk op de grens van het overstromingsgebied, dwars door de weiden en rond het

waterspaarbekken. Er werd hier immers nog niet opgemerkt dat ons productiecentrum tijdens de laatste overstroming niet bereikbaar was. Dit centrum staat, in tegenstelling tot de boerderijen, niet op een terp, op een hoogte. Er was maar één boerderij die in het bedrijf zelf met wateroverlast te kampen had, terwijl het productiecentrum wél veel last had en helemaal niet meer bereikbaar was. Dit centrum werd nog niet zo lang geleden gebouwd : we merken dat men zelfs toen geen rekening hield met het overstromingsgevaar. In plaats van die dijken rond de hoeven, die eigenlijk geen vragende partij zijn, te bouwen, zou men beter een dijk bouwen waardoor de door u aangehaalde winterbedfunctie ten volle kan worden benut. Tijdens de laatste grote overstroming kwamen immers 800 van de 6.600 hectaren in het Blanckaertgebied onder water te staan. We merken dat we dit gemakkelijk kunnen afschermen door middel van een natuurlijke dijk doorheen de weiden. Deze weiden zijn volledig afgestemd op de daar nog aanwezige melkveebedrijven, niet op varkensbedrijven. Ook op dat vlak kan rekening worden gehouden met de uitbating van deze weiden. Daarover heerst een consensus. Ik wou derhalve de vraag over de dijken even nuanceren. Met de betrokken landbouwbedrijven – althans degene die ik ken – werd in elk geval geen contact opgenomen.

Andere zaken zijn veel dringender. Ik heb het hier bijvoorbeeld over het feit dat de twee pompinstallaties aan de Stenen Sluisvaart, die buiten gebruik waren, nog steeds niet zijn vervangen. Mijnheer Maes, u hebt gelijk wanneer u stelt dat zelfs de meest eenvoudige dingen nog niet in orde zijn. Deze pompinstallaties dateren van 1953. Eén pomp was al helemaal buiten dienst vóór de overstroming, terwijl de tweede niet functioneerde. Aangezien deze installaties niet werken, heeft men het water niet kunnen afvoeren.

Verder kan ik het nog hebben over de baggering van de IJzer. Als de Handzamevaart, die eveneens uitmondt in de IJzer, niet volledig is uitgebaggerd, dan is dat omdat men de werken heeft stilgelegd. Men geeft als reden daarvoor op dat men niet weet waar men met het slib heen moet. Dat is de verklaring die men in de streek geeft. Men heeft het slib ondertussen onderzocht en bewezen dat het giftig is. Het gif is afkomstig van klasse 2-bedrijven.

Met betrekking tot de IJzer zijn de plannen voor de oeverversterkingswerken meer dan een jaar geleden ingediend. Acht maanden later pas heeft dezelfde administratie van de kustdiensten een antwoord ontvangen dat verklaarde dat deze werken niet zullen plaatsvinden. Het oeververster-

Tyberghien–Vandenbussche

kingsplan was er een met constructies die door-groeimogelijkheden bieden : dergelijke plannen worden in Nederland overal gebruikt en liggen volledig in de lijn van de afspraken die met minister Kelchtermans in diens vorige functie werden gemaakt.

Ik vind dat we de verantwoordelijkheid bij de juiste personen moeten leggen. Ik sluit me derhalve volledig aan bij de heer Maes wanneer hij verklaart dat het tijd wordt dat deze zaken worden afge- werkt. Zelfs de meest elementaire dingen zijn immers nog niet in orde.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, wat de beoordeling van het probleem en de toekomstige handelingen van de regering terzake betreft, lijkt er me een grote mate van overeenstemming te zijn tussen de twee interpellanten. Ik herinner me de periode waarvan sprake, namelijk 1993-94 en 1994-95, ook zeer goed, net als de bezoeken ter plaatse en de met de toenmalige minister van Leefmilieu gemaakte afspraken betreffende de geïntegreerde aanpak van de over- stroomde gebieden. Het ging toen ook om 5.000 hectare overstroomingsgebied in de IJzervallei. De Vlaamse regering heeft om die reden toen het noodfonds, waarover mevrouw Tyberghien het had, aangesproken, zodat we de bijkomende kosten toch ten dele konden verhalen op de andere gemeenten, die zo een solidaire bijdrage zouden leveren. Maar dat is dus geschiedenis.

Ik wil een zeer nauwkeurig antwoord geven op de vragen van de heer Maes en mevrouw Tyberghien. Wat het aanleggen van de winterdijken Kortemark- Handzame betreft, werd de datum van opening van aanbesteding vastgesteld op 19 november 1996 : nauwkeuriger kan dus niet. De uitvoeringstermijn bedraagt 120 werkdagen. Budgetten worden vast- gelegd en het dossier zal dit jaar worden afgerond. De uitvoering hangt hoogstwaarschijnlijk af van de weersomstandigheden. Men vreest, zo merk ik, dat men deze winter niet tijdig klaar zal zijn met een aantal van de uitgevoerde werken.

Een tweede vraag betrof het aanleggen van selec- tieve dijken en het verhogen van de voornaamste wegen die tijdens de winteroverstromingen onder water lopen in het Blanckaertbekken. Zoals al werd geponeerd, is dit project in zijn geheel in feite uitgewerkt door het Ecologisch Impulsgebied

IJzervallei, dit als alternatief voor de plannen van wat nu de Afdeling Water is. Het was ook de bedoeling een groot pompstation te bouwen, even- eens ter vervanging van de bestaande pomp, die niet voldoet. Het Ecologisch Impulsgebied vroeg om een opmeting. Deze werd uitgevoerd door de administratie van Ondersteunende Studies en Opdrachten. Het Ecologisch Impulsgebied zelf kan dit project niet uitvoeren : dat is ook niet haar opdracht. De hier al eerder genoemde diensten zouden dat gezamenlijk, in afspraak, op zich moe- ten nemen. Dan heb ik het over zowel de polderbe- sturen en de Afdeling Water als over de betrokken gemeenten Houthulst, Diksmuide, Langemark en Poelkapelle. Mevrouw Tyberghien stelt vast dat de gemeenten niet werden betrokken bij het maken van afspraken. Ik stel derhalve voor dat de Afde- ling Water – liefst gezamenlijk met het ministerie van Openbare Werken, want de verantwoordelijk- heid berust net zo goed bij deze administratie – een coördinatievergadering houdt met de betrokken gemeentebesturen : op die manier kunnen bij manier van spreken aan de vooravond van de wer- ken, de afspraken voor eens en voorgoed worden gemaakt. Uit de vragen maak ik op dat dit tot op heden blijkbaar niet is gebeurd. Ik stel voor dat we daar ook de verantwoordelijken van het Ecolo- gisch Impulsgebied, die toch aan de oorsprong lig- gen van het voorgestelde concept, bij betrekken.

Verder wil ik, wat dit thema betreft, de volgende dingen op een rijtje zetten. De opmetingsplannen zijn dus gemaakt door de administratie Ondersteu- nende Studies en Opdrachten. Er is nog geen plan- ning voor de uitvoering : vandaar het belang van de door mij aangekondigde coördinatievergadering, onder leiding van de Afdeling Water, die de groot- ste verantwoordelijkheid terzake draagt. Zij die vanuit hun gemeentelijke verantwoordelijkheid het best geplaatst zijn om hierover te oordelen, verklar- en dat de gemeenten aanzienlijke inspanningen hebben geleverd. Men beklagt zich echter over het feit dat de wegen op het bestaande niveau wer- den aangelegd en men derhalve de gevraagde ver- hoging met 50 centimeter niet heeft uitgevoerd. Dat stelt men vast binnen de Afdeling Water.

Mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche : Wij wisten daar niets van.

Minister Theo Kelchtermans : Ik geef even de reac- tie van de Afdeling Water daaromtrent weer. Alles samen zou het hier over enkele honderden meters gaan. Op enkele straten waarnaar u verwees heeft men de aandacht gevestigd.

Kelchtermans

Betreffende het opnemen van contact met de landbouwbedrijven deelt de Afdeling Water me mee dat dit inderdaad nog niet heeft plaatsgevonden. Het is echter wel zo gepland, namelijk voor het najaar van 1996. Het is dus goed dat u dit hebt gemeld. Ik zal bij de Afdeling Water op spoed aandringen. Het gaat hier immers over iets afzonderlijks, namelijk de informatie ten aanzien van de andere bedrijven, en het lijkt me niet wenselijk deze bedrijven te betrekken bij de coördinatievergadering.

Voor een antwoord op uw derde vraag omtrent het herstel van de winterbed-functie van de IJzerbroeken, verwijs ik u naar de minister van Openbare Werken. Betreffende de baggering van de Handzamevaart : het bovenstroomspand van Kortemark tot de Baris-Dambrug zou gebaggerd zijn, terwijl de benedenstroomstand tot Diksmuide dermate is vervuild dat de ruimingsspecie in slibbekkens moet worden opgevangen. Men is, volgens de mij door mijn administratie in deze verstrekte informatie, bezig met de onteigening en het ontwerp van de twee slibbekkens. Een nieuwe slibopvang aan de Baris-Dambrug is aanbesteed en wordt geopend op 12 november 1996. De uiteindelijke verwezenlijking zal in 1997 plaatsvinden.

Ik kom nu aan het aspect van de vergunningen. De milieueffectenrapporten van de slibbekkens en de slibvang zijn afgerond. De milieuvergunning kan pas worden aangevraagd als de definitieve plannen zijn afgewerkt. Men heeft me verteld dat dit niet zo lang meer zal duren. De streefdatum voor de aanbesteding is eind februari 1997. Het slib zelf wordt gedroogd in de slibbekkens. Afhankelijk van de kwaliteitsverbetering, gaat het toxische slib naar een erkende stortplaats voor toxisch slib, en het niet-toxische, niet-herbruikbare slib naar een klasse 3-stort, een zogenaamd mono-stort. Dit is de huidige situatie.

Tot slot wil ik nog zeggen dat we er misschien goed aan zouden doen om in overleg te treden met de betrokken gemeentebesturen, zodat we een aantal knelpunten samen kunnen oplossen.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Maes vat de verschillende noodzakelijke structurele ingrepen in het IJzerbekken met het oog op de waterbeheersing correct samen. Ik zet ze nog even op een rijtje : de opmaak van het

mathematisch model, de uitvoering van de baggerwerken, de versterking van de winterbedfunctie van de IJzerbroeken en de realisatie van winterdijken rond landbouwbedrijven.

De administratie heeft sinds de laatste overstromingen een aantal studies en opmerkingen uitgewerkt ter voorbereiding van al deze werken. Het hydraulisch regime van het IJzerbekken – zoals van alle stroombekkens – is complex en uiterst gevoelig voor elk van de hiervoor vermelde ingrepen ; vandaar de noodzaak van het mathematisch hydraulisch model.

Het mathematisch hydraulisch model van de IJzer is thans operationeel en verschillende scenario's met betrekking tot mogelijke ingrepen worden uitgewerkt. Op basis van deze studies zullen in hoofdzaak de baggerwerken op een doelmatige en veilige wijze kunnen gebeuren. Met behulp van de opmaak van het mathematisch model zal eveneens de impact van de reeds bestaande en nog te realiseren winterdijken nauwkeurig worden ingeschat. In functie van de opmaak van het mathematisch model is eveneens een volledige opmeting van het IJzerbekken gebeurd, waarop tegelijkertijd de hoeveelheden uit te voeren baggerwerken zijn bepaald.

Omtrent het gebruik van het baggerstort Ter Nieuwe Stede worden nog enkele praktische implicaties uitgewerkt met de beheerders van het terrein en wordt de procedure voor de bouwvergunning – met de verhoging van de persdijken – en voor de milieuvergunningen aangepakt. De eigenlijke aanbestedingsdocumenten voor het baggeren zijn nu eveneens in opmaak. Door de werkgroep Mathematisch Model werden de prioritair te baggeren zones vastgelegd. De eerste fase van de baggerwerken, met name in het Lo-kanaal en het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke, wordt geraamd op 75 miljoen frank. In verband met de oeververdedigingswerken op de rechteroever tussen Diksmuide en Nieuwpoort, kan ik meedelen dat de meest kritieke zone – ongeveer 2.800 meter – werd hersteld. Voor de resterende zones is het aanbestedingsdossier bijna afgewerkt. Dit betreft ongeveer 4.000 meter.

De huidige voorstellen streven naar een ecologisch verantwoorde constructie van de oeververdediging. Zo is voor de nog resterende vakken op de rechteroever geopteerd voor een oplossing met onder meer landinwaarts verschoven winterdijken, zodat ook op deze oever natuurontwikkeling een kans krijgt. Hierbij wordt uiteraard geen enkele toegeving gedaan inzake veiligheid van mensen en goederen. Zoals vermeld zijn de aanbestedingswerken

Baldewijns

zo goed als klaar. De totale kostprijs wordt geraamd op ongeveer 80 miljoen frank. Thans moeten de procedures met betrekking tot het bekomen van de bouwvergunning en de toepassing van het dijkendecreet worden aangepakt.

Samenvattend kan ik het volgende zeggen. Ten eerste, wat de kritieke zones betreft, zijn de oeververdedigingswerken op de rechteroever tussen Diksmuide en Nieuwpoort grotendeels uitgevoerd. De resterende vakken zullen op een ecologisch meer verantwoorde wijze worden uitgevoerd. Het nodige zal worden gedaan om dit te realiseren tegen begin 1997.

Ten tweede, de studie en de dimensionering voor de eventuele bouw van de stuw te Nieuwpoort zal worden uitgevoerd in 1997. De eventuele uitvoering of aanpassing van de stuw, samen met de resterende baggerwerken, wordt gepland voor de komende twee tot drie jaar.

Mevrouw Tyberghien heeft verwezen naar een aantal concrete technische aspecten. Deze zullen we verder laten onderzoeken. Over het uitvoeringsbesluit inzake het Dijkendecreet zal de regering binnen enkele weken een beslissing nemen. Het is wel zo dat we voor een groot aantal aangelegenheden geen uitvoeringsbesluit nodig hebben, aangezien het Dijkendecreet zelf zeer nauwkeurig is uitgeschreven.

Ten slotte wil ik mijn volledige medewerking geven aan het voorstel van minister Kelchtermans. Het is inderdaad aangewezen om een coördinatievergadering te houden met de betrokken gemeentebesturen, zodat we een oplossing kunnen vinden voor de bestaande knelpunten.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Minister Kelchtermans zegt dat er nog steeds geen afspraken zijn gemaakt met de landbouwers.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Dit wil ik toch even verduidelijken. Er was een afspraak dat de landbouwbedrijven zouden worden gecontacteerd. Ik stel vast dat dit nog steeds niet is gebeurd. Men heeft mij verteld dat deze bedrijven in de loop van de maand november zullen worden gecontacteerd.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Ik vind het jammer dat dit nog moet gebeuren. Dit zal hoogstwaarschijnlijk aanleiding geven tot vertraging en tot nieuwe problemen, zeker nu de winter in aantocht is.

Minister Theo Kelchtermans : Het gaat hier over de selectieve winterdijken aan de landbouwbedrijven zelf. Ik ben bereid om aan de Afdeling Water de opdracht te geven hier prioritaire aandacht aan te besteden.

De voorzitter : Mevrouw Tyberghien heeft het woord.

Mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche : In verband met de problematiek van de winterdijken wil ik nog even terugkomen op een voorstel dat ik zonet al heb gedaan. Inzake de veiligheid gaat het niet alleen over de dijken rond de landbouwbedrijven zelf. Er moet een algemeen beleid worden gevoerd voor een hele streek. We hebben dit al met een hele reeks betrokkenen besproken. Ik vraag dan ook dat ik de kans zou krijgen om dit alternatieve voorstel in de komende gesprekken te verdedigen.

Mijnheer de minister, ik heb geen antwoord gekregen op mijn vraag over de pompen. De heer Maes heeft al aangeduid dat er een zeker wantrouwen is. Ik ben geneigd om dit wantrouwen als overdreven te bestempelen, maar toch moet ik vaststellen dat de minister niet kan of wil antwoorden op de vraag van de heer Maes. Ik wil u op mijn beurt vragen wat de plannen zijn met betrekking tot de pompen en de geplande herstellingswerken.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Mevrouw Tyberghien, ik ben het natuurlijk met u eens dat we hierover samen grondig overleg moeten plegen. Ik denk echter dat minister Kelchtermans beter geplaatt is om op uw vraag te antwoorden.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : De discussie in verband met de pompen ging in feite over de soms tegengestelde belangen inzake natuur en waterbeheer. Rekening houdend met het hoge debiet van deze pompen, vroeg men zich af of dit verenigbaar bleef met een aantal natuurobjectieven. Die discussie heeft niet tot een concreet resultaat geleid.

Kelchtermans

Daarom heeft mijn voorganger voor dat aspect geen definitieve beslissing genomen. In het komende overleg zullen we deze discussie dan ook moeten afronden.

De voorzitter : Mevrouw Tyberghien heeft het woord.

Mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche : Ik kan begrijpen dat men rekening moet houden met het natuuraspect. De discussie moet inderdaad verder worden gevoerd, maar men moet dan ook dringend tot een definitieve oplossing komen.

Naast de natuurbelangen moeten immers ook de belangen van de plaatselijke landbouwsector worden gewaarborgd. De Vlaamse overheid moet zo snel mogelijk een duidelijk standpunt innemen zodat de landbouwers weten waar ze aan toe zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Jean-Marie Bogaert tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de wijziging van het gewestplan Brugge-Oostkust

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Bogaert tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de wijziging van het gewestplan Brugge-Oostkust.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Ik heb me in mijn interpellatie niet tot minister Kelchtermans gericht, maar ik zal hem morgen in de commissie Leefmilieu – indien mogelijk – aanspreken.

Mijn interpellatie heeft betrekking op de gewestplanwijziging Brugge-Oostkust. Dit slaat niet alleen op de ontsluiting van Zeebrugge maar ook op de Uitkerkse polders bij Blankenberge. Het belang van de beslissing van de Vlaamse regering in deze aangelegenheid overstijgt het onderwerp van vandaag aangezien het om een testcase gaat.

Die recente wijziging hangt natuurlijk nauw samen met het voorontwerp van decreet op het natuurbe-

houd dat de Vlaamse regering in juli al heeft goedgekeurd. Dit voorontwerp circuleert hier nu in de wandelgangen en zal nog voor de jaarwisseling de verouderde wet van 1973 vervangen. De kerndoelstelling hierbij is de uitbouw van een Vlaams ecologisch netwerk om de ruimtelijke versnippering en de verdwijning van open ruimtes tegen te gaan. Als dusdanig is dat de opvolger van de Groene Hoofdstructuur die werd afgeschoten door de Boerenbond. Deze groene ruggengraat is gekoppeld aan de gewestplannen en aan het toekomstige Structuurplan Vlaanderen.

Hier wringt het schoentje. Bij de opmaak van de gewestplannen werden de oorspronkelijk als natuurgebied ingekleurde zones sterk ingekrompen ten voordele van de landbouwsector, met als gevolg dat een groot deel van de feitelijke natuurgebieden zich buiten de op de gewestplannen vastgelegde zones bevinden. Deze problematiek ligt uiteraard gevoelig zowel bij de milieubeweging als in de landbouwsector. Een goede verstandhouding tussen beide is dan ook onontbeerlijk voor het verder behoud van de open ruimtes in Vlaanderen.

De milieubeweging heeft herhaaldelijk verklaard steeds voorstander te zijn geweest van overleg met de landbouwsector en met de beleidsmakers. Ze bevestigde dit onder meer door na de onderhandelingen over het MAP deel te nemen aan gesprekken over het nieuwe decreet op het natuurbehoud. Binnenkort zal de Vlaamse regering trouwens haar ontwerp van decreet officieel neerleggen in het parlement – als dat al niet gebeurd is. Aanvullend op het decreet en eigenlijk als concretisering ervan, moeten volgens het Structuurplan Vlaanderen 38.000 hectare nieuwe groengebieden worden ingevuld. Ik denk dat de Vlaamse regering dit alleen zal kunnen met zogenaamde groene gewestplanwijzigingen.

Met de wijziging van het gewestplan Brugge-Oostkust heeft de Vlaamse regering naar eigen zeggen een voorbeeld willen stellen. In overleg met het gemeentebestuur van Blankenberge en met de landbouwsector werd een evenwichtige gewestplanwijziging uitgewerkt die de uitbreiding van het natuurgebied Uitkerkse Polder verzoende met de landbouwbelangen in de streek. Hiermee werd een fout uit het verleden rechtgezet, niet meer of niet minder. In het voorontwerp van het gewestplan Brugge-Oostkust was 1.000 hectare ingekleurd als natuurgebied. Met de definitieve vastlegging van dat gewestplan op 7 april 1977 werd dit teruggeschroefd naar 250 hectare, wat neerkomt op minder dan een vierde van de oorspronkelijke oppervlakte.

Bogaert

Het compromisvoorstel hield dan ook in dat het overgrote deel van het betrokken gebied niet als natuurgebied werd ingekleurd, maar als landbouwgebied met ecologische waarde. Het was een oplossing voor het grootste probleem van de landbouwers. In natuurgebieden gelden immers veel strengere bemestingsnormen. Daarnaast zou het natuurgebied Uitkerkse Polder met 380 hectare worden uitgebreid. Het voorstel werd zelfs gesteund door de bestendige deputatie van West-Vlaanderen en kwam overeen met het Structuurplan voor de kust.

Onder druk van de Boerenbond werd in de loop van deze zomer afgestapt van de aanduiding ecologische waarde. De Vlaamse regering kleurde het gebied in als landbouwgebied met landschappelijke waarde. De uitbreiding van de Uitkerkse Polder werd teruggeschroefd van 380 hectare naar 103 hectare. De gewestplanwijziging moest een voorbeeldfunctie vervullen voor het natuurbeleid van de Vlaamse regering. Het mag dan ook niet verwonderen dat de milieubeweging, maar ook anderen, zich aardig bedrogen voelen door de ministers van Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening. De mislukte gewestplanwijziging Brugge-Oostkust voerspelt immers weinig goeds voor de concretisering van het nieuwe decreet op het natuurbehoud en het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Volledigheidshalve wil ik nog vermelden dat een dertigtal landbouwers uit de streek zich zelfs niet willen houden aan de toegezegde extra 103 hectare natuurgebied. Onlangs hebben ze tien hectare daarvan – in vaktermen uitgedrukt – gescheurd, om er later waarschijnlijk maïs op te planten. Indien de minister nalaat hiertegen op te treden, kunnen terecht vragen worden gesteld over de slagkracht van het natuurbeleid in Vlaanderen.

Mijn concrete vragen aan de minister zijn de volgende. Ten eerste, wanneer werd het compromisvoorstel, zoals gesteund door Blankenberge en de bestendige deputatie van West-Vlaanderen, voor de eerste maal besproken en principieel aanvaard door de Vlaamse regering ?

Ten tweede, kan de minister een verklaring geven voor het feit dat de Vlaamse regering bij de beslissing over de gewestplanwijziging op 19 september plots afstand nam van dat compromisvoorstel ?

Ten derde, vreest de minister niet dat de slagkracht van het nieuwe decreet op het natuurbehoud bij voorbaat wordt ondermijnd door het negeren van dat oorspronkelijke compromis ?

Ten vierde, hoe en waar denkt u, mijnheer de minister, de 38.000 hectare groene gewestplanwijziging dan wel te realiseren als zelfs dit testvoorbeeld een slechte afloop kent ?

Ten vijfde, is de minister op de hoogte van de onlangs begane overtreding ? Zo ja, welke maatregelen zult u treffen om daartegen op te treden ?

Ik wens met deze slotbeschouwing te eindigen. Ik heb via de media vernomen dat minister Baldewijns gisteren in Brugge was en daar de streekparlementsleden heeft ontvangen. Ik denk dat ik een streekparlementslid ben. Ik heb echter geen uitnodiging ontvangen en kon me dus ook niet verantwoordelijk maken voor mijn afwezigheid. Ik hoop dat het een niets te maken had met het andere. In elk geval liet de berichtgeving terzake niet aan duidelijkheid te wensen over.

De voorzitter : De heer Devolder heeft het woord.

De heer Jacques Devolder : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, indien ik me in de plaats van de heer Bogaert bevond en dezelfde gedachtengang wou ontwikkelen, dan zou ik nog veel kwader reageren dan hij.

Er is een kleine vergissing in zijn betoog geslopen. De bestemming agrarisch gebied met ecologische waarde was een compromisvoorstel dat in de bestendige deputatie tot stand kwam omdat de coalitie het zelfs daar niet eens kon worden over de gewestplanwijziging. Dat is de ware toedracht van de zaak.

Ik wil consequent blijven met de houding die ik heb aangenomen in de Commissie van Advies voor Ruimtelijke Ordening en Stedebouw van West-Vlaanderen. Daar waren niet alleen de Uitkerkse Polders een controversieel onderwerp. Er waren een honderdtal bezwaarschriften, zowel pro als contra. Voor de volledige gewestplanwijziging Brugge-Oostkust waren er zo'n 2.000 bezwaarschriften.

De Commissie van Advies is mijns inziens een pluralistisch en evenwichtig samengesteld orgaan. Wat was het resultaat van de lange en moeizame besprekingen in de commissie ? Voor het oorspronkelijk voorstel van wijziging naar natuurgebied was er één stem ; het compromisvoorstel – agrarisch gebied met ecologisch belang – kreeg vier stemmen ; voor het behoud van de bestemming volgens het huidig gewestplan waren acht stemmen. Wat is uw motivatie, mijnheer de minister, om dit meerderheidsadvies niet op te volgen ?

Devolder

Na grondige studie heeft de Regionale Commissie van Advies geoordeeld dat het behoud van het polderlandschap van het hoogste belang is. Men heeft ook vastgesteld dat de landbouwsector daar in het verleden een belangrijke taak vervulde en nog steeds zijn verantwoordelijkheid opneemt. De mogelijkheid tot landbouw moet volgens het advies van de commissie voldoende gevrijwaard blijven. De sectoriële milieu- en andere decreten hebben, rekening houdend met de toestand van het gebied, voldoende garantie geboden om de open ruimte en het landschap en de natuur te vrijwaren. Mijnheer de minister, u hebt gemeend dit niet te moeten volgen.

Ik wil nog enkele bezwaren opperen over de summier manier waarop dit wordt meegedeeld. Ik heb gisteren nog geïnformeerd bij de provinciale administratie. Daar heeft men nog altijd geen kaart waarop de gebieden ingekleurd zijn. Men beschikt alleen over het persbericht : gezien de ecologische waarde van de Uitkerkse Polders krijgen de natuurkerngebieden de bestemming natuurgebied. Dit vloeit voort uit de internationale betekenis van het gebied, EEG-voelrichtlijngebied en potentiële Ramsarzone. Om de landbouweconomische functies te vrijwaren blijft het overig gebied ingekleurd als agrarische zone met landschappelijke waarde.

Ik zou met nadruk willen vragen dat de ondergeschikte besturen van dergelijke beslissingen onmiddellijk op de hoogte worden gebracht. Als de bestendige deputatie iets moet ondernemen kan ze dat nu immers niet. Bovendien zou ik meer aandacht willen vragen voor de adviezen van de regionale commissies. Mijnheer de minister, u toonde veel interesse tijdens uw bezoek aan ons. Ik sprak u onlangs aan om vrijgekomen mandaten zo snel mogelijk opnieuw in te vullen. Nu gebeurt het vaak dat we eenzelfde vergadering twee keer moeten organiseren omdat een voorgestelde kandidatuur niet in het Staatsblad is verschenen.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Vermits mevrouw Dua de minister van Leefmilieu morgen interpelleert over deze problematiek, kan ik zeer kort zijn. Ik wil het niet hebben over de problematiek van het decreet op het natuurbehoud, maar wel over mijn bezorgdheid omtrent het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de implementatie ervan.

Mijnheer de minister, in het verleden hebt u duidelijk gezegd dat u zich bij elke volgende gewestplan-

wijziging zou laten inspireren door de gewenste ruimtelijke structuur voor Vlaanderen. Op dit ogenblik zijn we zelfs al een stap verder : de Vlaamse regering heeft een Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen voorgesteld. Er werden duidelijke cijfers en lovenswaardige doelstellingen geformuleerd, maar zoals we al bij het Planningsdecreet hebben gezegd, is het formuleren van die doelstellingen en uitgangspunten niet voldoende. De implementatie ervan is veel belangrijker en moet volgens het Planningsdecreet gebeuren via gewestplanwijzigingen en via de wijzigingen van de bestemmingsplannen. Er was een goed compromisvoorstel, een eerste voorbeeld van groene BPA's of gewestplanwijzigingen. De regering zet deze stap echter niet en voert dit compromisvoorstel niet uit. Integendeel, ze gaat de andere weg op en stelt zich in dit geval tevreden met amper 103 hectare. Mijn ongerustheid over de toekomstige implementatie van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is groot. Waarom werd dit compromisvoorstel niet gevolgd ?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Mijnheer de voorzitter, vooraf wil ik erop wijzen dat de heer Bogaert in zijn inleiding op de vragen enkele onnauwkeurigheden en insinuaties heeft laten sluipen. Alvorens de vragen te beantwoorden, wil ik daar de puntjes op de -i- zetten. Morgen zal de minister van Leefmilieu worden ondervraagd in de bevoegde commissie. Heel wat bedenkingen van de heer Bogaert hebben betrekking op de bevoegdheid van de minister van Leefmilieu en ik heb hem daarover gecontacteerd. De volgende procedurestappen werden doorlopen.

Ten eerste, de vorige Vlaamse regering heeft het ontwerp van het gewestplan Brugge-Oostkust opgesteld en op 24 mei 1995 geoordeeld en goedgekeurd dat de Uitkerkse Polder zoals in het voorstel van bestemming integraal natuurgebied zou worden. De motivatie daarvoor gebeurde op basis van het voorstel van APA van Blankenberge, van het ontwerp-structuurplan Kust en met gunstig advies van de Plangroep. In de nota van de regering staat, en ik citeer : gezien een gedeelte van deze terreinen ook nog duidelijk een agrarisch gebruik heeft, kan een gedeeltelijke aanduiding als ecologisch waardevol landbouwgebied overwogen worden. Dit zal verder voorwerp zijn van het te voeren openbaar onderzoek. Einde citaat. Men heeft toen al aangewezen dat het openbaar onderzoek van groot belang was.

Baldewijns

Ten tweede, na het openbaar onderzoek heeft de Regionale Commissie van Advies van West-Vlaanderen op basis van de bezwaarschriften en adviezen van de gemeenten besloten de Uitkerkse Polder als agrarisch gebied met landschappelijke waarde te bestemmen, overwegende en ik citeer : het behoud van het polderlandschap, dat de landbouw nog verder daarvoor haar verantwoordelijkheid moet opnemen ; dat bovendien de sectorale milieudecreten en andere voldoende garanties bieden ter vrijwaring van de open ruimte en het behoud van het landschap en de natuur zoals aanwezig. Einde citaat. Rekening houdend met het definitieve besluit, kunnen we hier iets van de motivatie in terugvinden.

Wat, ten derde, het overleg met de betrokken overheden betreft, – op welk niveau is me niet altijd duidelijk – gaf alleen de Bestendige Deputatie het advies om het gebied in zijn totaliteit als agrarisch gebied met ecologisch belang te bestemmen. Men vraagt me hier hoe men tot deze beslissing komt, en u ziet dat er verscheidene stappen werden gezet.

Ten vierde, mij is van principiële toezeggingen aan de milieubeweging niets bekend. De milieubeweging, de landbouwbelanghebbenden en anderen hebben hun standpunt naar aanleiding van de totstandkoming van dit gewestplan uiteengezet, dit op diverse niveaus en plaatsen. Hierbij verdedigde ik het standpunt dat de definitieve vaststelling rekening zou houden met de adviezen en dat er een toetsing dient te gebeuren met de opties uit het ontwerp-structuurplan Vlaanderen. Voorafgaandelijk aan de beslissing van de Vlaamse regering neem ik nooit een stelling in over bestemmingen.

Ten vijfde, de Vlaamse regering is dus niet teruggekomen op een zagezegde principiële toezegging aan de milieubeweging, omdat er niet eens een dergelijke toezegging was. De Vlaamse regering heeft bij haar beslissing van 19 september 1996 over de definitieve vaststelling van het gewestplan Brugge-Oostkust een gemotiveerde afweging gemaakt van alle op dat ogenblik gekende elementen, zoals het MAP, de vroegere regeringsbeslissing over de afbakening van Habitat-richtlijngebieden van internationale en nationale betekenis, de huidige landbouweconomische exploitatie, de intrinsieke natuur- en landschappelijke waarden en alle bezwaarschriften, getoetst aan de principes en doelstellingen, ook uitgedrukt in hectare, uit het ontwerp-structuurplan Vlaanderen. In haar motivatie heeft de Vlaamse regering, en ik citeer : de natuurwaarden van het polderecosysteem erkend,

zoals ook voorgesteld in de te beschermen habitats af te bakenen als Habitat-richtlijngebieden, beslissing van de Vlaamse regering op 7 februari 1996. De ecologische belangen enerzijds en de landbouweconomische belangen anderzijds kunnen worden verzoend via de specifieke instrumenten, wetgeving en reglementering in dit typisch verwevingsgebied. De verweving tussen weidevogelgebieden, akkerland en zilte graslanden kan best uitvoering krijgen via de bestaande reglementering met inbegrip van het verbieden van het scheuren van poldergraslanden in dit gebied, door de opdeling in natuurgebied en agrarisch gebied met landschappelijke waarde. Einde citaat.

In het zog van deze beslissing heeft de Vlaamse regering dan ook beslist het besluit te wijzigen van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 tot aanwijzing van speciale beschermingszones in de zin van artikel 4 van de EEG-richtlijn 79/409 van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, namelijk de opname van de poldergraslanden en hun microreliëf als te beschermen habitats. Dit is de volledige motivatie waarop de beslissing werd gestoeld.

Wat de eerste vraag betreft, is het duidelijk dat we ons niet voorafgaandelijk hebben geëngageerd ten aanzien van een of andere vereniging uit de milieusector of uit de agrarische sector. Er was geen sprake van enig engagement. Bij de afweging van haar beslissing heeft de Vlaamse regering genuanceerde voorstellen als mogelijke alternatieven overwogen, met het huidige voorstel, zoals ik het heb geformuleerd, als resultaat.

Het nieuwe decreet op het natuurbehoud is er nog niet. Daarover zult u nog ruimschoots het woord kunnen voeren in het parlement. In het ontwerp-structuurplan Vlaanderen is een structurele uitbreiding van het natuurareaal voorzien, waarbij een nettobestemmingswijziging van 38.000 hectare als grote eenheden natuur en grote eenheden natuur in ontwikkeling wordt gegarandeerd. We moeten er rekening mee houden dat dit resultaat moet zijn bereikt in het jaar 2007. Als de heer Bogaert zegt dat er groene gewestplannen moeten komen, heeft hij inderdaad gelijk. We moeten deze richting consequent en stapsgewijs uitgaan.

De heer Devolder merkte op dat er nog geen kaart is. Dat is een belangrijke opmerking. Ik kan begrijpen dat er bij de mensen die dagelijks bij deze problematiek zijn betrokken, een bijna onweerstaanbare drang is om deze kaarten zo spoedig mogelijk in te zien. Vooraleer we aan dit gewestplan rechtskracht kunnen geven, moeten we de publicatie in

Baldewijns

het Belgisch Staatsblad afwachten. De procedure voor de bekendmaking van kaarten die hier wordt gevolgd, is dezelfde als bij andere gewestplannen. Na een beslissing van de Vlaamse regering over een gewestplan, krijgt onze administratie de opdracht om deze kaart te maken, voor te bereiden of eventueel correcties aan te brengen. Wij moeten dan onze handtekening zetten, evenals de minister-president. De kanselarij staat vervolgens in voor publicatie in het Belgisch Staatsblad. Mijnheer Devolder, dit besluit ligt klaar voor ondertekening. Bij elk gewestplan moet er na de beslissing van de regering nog heel wat materieel werk worden verzet. Dit werk moet zijn normale gang kunnen gaan.

Op de vragen van de heren Sannen en Devolder inzake de motivatie heb ik geantwoord. De heer Bogaert stelde de vraag of landbouwers nu al dan niet een poging hebben ondernomen om een andere bestemming aan de grond te geven. Na kennis genomen te hebben van dit voorval, heb ik de bevoegde ambtenaar opdracht gegeven om na te gaan of er op dit terrein vergunningsplichtige werken werden uitgevoerd. Dat is al wat ik kan doen. Minister Kelchtermans zal snel de wijziging van het vogelrichtlijnbesluit aanpassen en publiceren in het Staatsblad, waardoor de mogelijkheid ontstaat om op te treden. Tot dan moet ik me beperken tot het instrumentarium dat tot mijn beschikking staat in het kader van de ruimtelijke ordening.

De heer Bogaert maakt een belangrijke bedenking over het feit dat heel wat natuurgebied op de bestaande gewestplannen wordt ingenomen door landbouw. Het gaat hier inderdaad om een feitelijke situatie. In het kader van een gewestplan moet er echter heel wat worden geregeld, zaken moeten worden ingevuld en bestemmingen moeten worden toegekend. Ook dit gewestplan omvat een veelheid aan elementen die allemaal op hun waarde worden getoetst, zoals dat hoort bij elk gewestplan. Het is dan ook erg ongenueanceerd om enkel oog te hebben voor het aandeel van de landbouw en dit in verband te brengen met de druk van bepaalde belangengroepen.

Ik wil nog even reageren op de nerveuze reactie van de heer Devolder. Ik ben gisteren in Brugge geweest.

De heer Jacques Devolder : Ik merkte slechts op dat, naar het schijnt, bepaalde meerderheidsfracties waren uitgenodigd.

Minister Eddy Baldewijns : Maar goed, gisteren was ik in Brugge, waar ik met de burgemeester het mobiliteitsconvenant voor deze stad ondertekende. We hebben ook een bij-akte ondertekend. Daarna heb ik inderdaad met enkele parlementsleden gesproken, maar dat gebeurde niet op mijn uitnodiging, wel op deze van de stad Brugge. (*Opmerking van de heer Jean-Marie Bogaert*)

Mijnheer Bogaert, ik denk niet dat dit er toe doet. Ik praat ook met andere mensen. Het is onmogelijk steeds te zeggen met wie en waarover men praat. Ik ben echter ingegaan op de uitnodiging van de Brugse burgemeester en heb een gesprek gevoerd over het mobiliteitsplan. Daarna volgde een gedachtewisseling over bepaalde belangrijke elementen. Het onderwerp van uw interpellatie is, denk ik, echter niet aan de orde gekomen, wat ik trouwens tot mijn verbazing heb vastgesteld.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u beweert dat het onderwerp tot uw verbazing niet ter sprake is gekomen. Ik was niet aanwezig en beschik niet over afluisterapparatuur. Ik neem echter aan dat de wijziging van het gewestplan Brugge-Oostkust er wél aan de orde is gekomen.

Minister Eddy Baldewijns : Dat wel, maar dit onderwerp niet. Voor mij hoeft er geen afluisterapparatuur te worden gebruikt. Ik wil hier zelfs naar aanleiding van elke commissievergadering komen zeggen om hoe laat en waar ik eventueel met iemand een kop koffie zou hebben gedronken. Dat behoort echter wellicht tot de privé-sfeer.

De heer Jean-Marie Bogaert : Neen, daarover gaat het niet. Deze indruk werd bij ons in de media gewekt. Ik zal mijn verantwoordelijkheid terzake dan ook opnemen : ik weet nu van wie de uitnodiging uitging. U hebt zelf in fine verklaard dat er precies inzake deze materie misschien toch wel een compromis mogelijk zou zijn geweest, en dat men zo ten dele tegemoet zou kunnen komen aan de andere verzuchtingen waarmee bij deze wijziging géén rekening werd gehouden. Het is echter niet aan mij om dit aan te kaarten, want ik sta achter de voorstellen die momenteel ter tafel liggen.

U zei iets over de puntjes op de -i- zetten. In het woord nauwkeurig komt inderdaad een -i- voor, in het woord Boerenbond niet. Ik zou niet weten op welk vlak mijn inleiding onnauwkeurig zou zijn geweest. U verklaart dat u zich nergens toe hebt verbonden. Ik neem daar akte van. De buitenwacht

Bogaert

zal graag horen dat de Vlaamse regering zich tot op heden nog steeds niet verbonden heeft tot het voeren van een degelijk natuurbeleid.

Minister Eddy Baldewijns : Dat heb ik niet gezegd. U moet mijn woorden weergeven zoals ze zijn. Een beslissing van de regering betekent dat zowel ik als een ander regeringslid, als deel van die regering, zich op eenzelfde wijze verbindt tot die beslissing.

De heer Jean-Marie Bogaert : Maar u verklaart toch formeel dat de Vlaamse regering het compromisvoorstel in deze materie nooit principieel heeft aanvaard.

Minister Eddy Baldewijns : Ik heb nooit van een compromisvoorstel gesproken, en ik zal er niet over spreken.

De heer Jean-Marie Bogaert : Neen, ik zeg dat.

Minister Eddy Baldewijns : Dat is dan voor uw rekening.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijn vraag was concreet : wanneer heeft de Vlaamse regering dat compromisvoorstel waarover ik het heb principieel aanvaard ? Nu verklaart u dat de Vlaamse regering dat voorstel nooit heeft aanvaard. Ik neem daar akte van, maar ik neem aan dat dezelfde Vlaamse regering mij daarover morgen een ander antwoord zal geven. De vraag was niet óf het compromisvoorstel principieel was aanvaard – dat weet ik immers – maar wanneer precies.

Ik stel echter vast dat er een oorspronkelijke bekommernis bestond om van het totale gebied een echt natuurgebied te maken, een bekommernis die bij de Vlaamse regering blijkbaar nog leefde in 1995. De minister weet dat de Bestendige Deputatie, de overheid waarnaar hij zelf verwijst, het gebied beschouwt als een ecologisch bijzonder waardevol gebied. Dit wordt echter uitgehold tot een landbouwgebied met landschappelijke waarde. De minister moet immers hoe dan ook toegeven dat dit een belangrijke uitholling inhoudt. U verklaart dat de manier waarop het ontwerp van decreet inzake natuurbehoud zal evolueren een zaak is van dit parlement. Men huldigt dus de filosofie dat, hoewel er een behoefte is aan groene wijzigingen van het gewestplan, deze een volgende maal zullen moeten plaatsvinden. Wat hier ter tafel ligt was immers een testcase, waarbij de gevoelheden – ik geef het toe – zeer groot waren.

Minister Eddy Baldewijns : U weet zeer goed dat het eindobjectief van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen in 2007 moet worden gehaald. Het is dus een weg waaraan we met moed zullen moeten timmeren. U moet echter ook niet verwachten dat we dit einddoel zullen kunnen bereiken door middel van één gewestplan met een beperkt aantal hectare te herzien. Dat is demagogie.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijnheer de minister, u hebt me onderbroken. Ik zei dus dat ik zeer veel begrip heb voor het delicate karakter van de discussie : zeker in deze zaak, waar het niet evident is dat de belangen van de milieubeweging in zijn totaliteit en de landbouwsector zomaar met elkaar kunnen worden verzoend. Mij stoort in dit dossier echter dat, hoewel precies in die twee sectoren verregaande discussies waren gevoerd en men naar mijn gevoel door middel van een compromis tot verzoening was gekomen, de Vlaamse regering dit voorstel echter niet heeft aanvaard, wat me bijzonder ongerust maakt over de toekomstige ontwikkelingen.

De voorzitter : De heer Devolder heeft het woord.

De heer Jacques Devolder : Mijnheer de minister, ik wil mijn bezorgdheid uiten in verband met het traject van de verbinding tussen de A18 en de N49. Door uw persmededeling en de persberichten van vandaag blaast men in feite opnieuw warm en koud. Dat is niet goed voor de betrokken sectoren. De milieuverenigingen waren eerst zeer blij en verklaarden dat het was gered. De landbouwsector was boos. Nu zien we dat alles toch nog mogelijk blijkt, in het kader van wat men de globale verkeersproblematiek noemt. Met de ontsluiting van de haven van Zeebrugge, zo stelt men, moet dit zijn beslag krijgen met het definitieve vastleggen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Dit is mijns inziens warm en koud blazen. Er moeten fundamentele opties worden genomen. Zowel de landbouwers in de streek als de haven hebben er belang bij te weten waar ze precies aan toe zijn.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Ik heb de indruk dat de procedure goed is verlopen, maar dat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen niet echt heeft meegevoeld in de besluitvorming. Dit verontrust me. Hier had men immers de mogelijkheid om 350 hectare in te kleuren als bijkomend natuurgebied. Daar was niet eens een moedige beslissing voor nodig. U zegt zelf dat er nu wel moedige beslissingen nodig zullen zijn om aan die 38.000 hectare te komen. Uw verwijzing naar het jaar 2007 stelt me

Sannen

absoluut niet gerust. Mijns inziens moet het ruimtelijk structuurplan worden aangevuld met een vorderingsplan. Hierin moeten dan concrete doelstellingen worden ingeschreven. Dit zou het vertrouwen opnieuw kunnen herstellen.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : De heer Bogaert had een opmerking over een mogelijk compromis tussen de landbouwsector en de milieubeweging. Hiervan ben ik niet op de hoogte. Ik denk ook niet dat zo'n compromis gemakkelijk kan worden bereikt. In verband met de uitholling van bepaalde natuuraspecten, wil ik erop wijzen dat een derde van dit gebied rechtstreeks als natuurgebied werd ingekleurd.

De heer Sannen gaat er terecht van uit dat we de gemaakte vorderingen moeten kunnen volgen. We moeten natuurlijk eerst de doelstellingen en de implicaties van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen correct inschatten. Daarna zullen we bij het in herziening stellen van bepaalde gebieden

met alle factoren rekening moeten houden. De 280 hectare verwevingsgebied kunnen natuurlijk al worden vastgelegd. Die bestemming verandert niet.

Mijnheer Devolder, men is tot de conclusie gekomen dat er voor het tracé inderdaad een aantal verschillende benaderingswijzen zijn. De eindbeslissing was dan ook dat er nog bijkomend onderzoek nodig was. Men wil dit onderzoek parallel laten verlopen met de werkzaamheden in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. De ontsluiting van Zeebrugge naar het binnenland is uiteraard een zeer belangrijk gegeven. Ik herhaal dat dit alles verder zal worden onderzocht.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

[...]

– *De vergadering wordt gesloten om 15.56 uur.*
